

متن پرسش

با سلام و احترام و وقت بخیر خدمت استاد: من تحقیقی در مورد توکل در قرآن داشتم، تک تک آیاتی که واژه توکل در آنها بود رو بررسی کردم اما هنوز به خوبی توکل رو نفهمیدم. آیا توکل با اون وجود تعلق بودن و ربطی بودن انسان در ارتباطه؟ یعنی چون انسان ذاتا یه موجود وابسته هست و کارهاشو مستقلا نمی تونه انجام بده خداوند مسأله توکل رو مطرح کرده؟ استاد گرامی به نظر من دستورات دین مثل یه پازلی می مونه که هر کدوم اجزاش باید جای خودش باشه و هرکدام تامین کننده بخشی از نیازهای انسان است. اگه این نظر درسته توکل جاش کجاست؟ حس می کنم ذهنم به هم ریخته هست و دستورات دینی هنوز جای خودشون را پیدا نکردند و سازمان یافته نیستند حداقل تو ذهنم. ببخشید مزاحم شدم. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی متوجه باشیم انسان همه‌ی ابعاد خود و هستی را نمی‌شناسد و حضرت حق که خالق او و هستی است، همه‌ی عالم را می‌شناسد و می‌تواند در آن تصرف کند؛ عاقلانه‌ترین کار آن است که به مدیریت حضرت حق در همه‌ی امور اعتماد کنیم و او را وکیل بگیریم و این معنی توکل است از آن جهت که به هرچه او گفته است اعتماد کنیم و به نتایجی که حاصل می‌شود، راضی باشیم. عقل برای آن است که جستجو کنیم ببینیم حضرت حق چه دستوری داده است، نه آن‌که عقل را در مقابل دستورات الهی و به طور مستقل تبعیت کنیم. موفق باشید